

İSRAİL'İN 28 ŞUBAT'TAKİ İRAN SALDIRISI: KULLANILAN MÜHİMMAT VE HEDEF ANALİZİ

Haydar Oruç

Sakarya Üniversitesi Ortadoğu Enstitüsü

Geçtiğimiz yılın Haziran ayında gerçekleşen 12 Gün Savaşı'ndan sonra İsrail ve onun arkasına takılan ABD ile İran arasındaki savaş, İsrail'in 28 Şubat sabahı 08.35 itibarıyla Tahran'a gerçekleştirmiş olduğu hava saldırısıyla başlamıştır.

İsrail'in 2003'te İran'ın nükleer programı deşifre olduktan sonra ABD ile İran'ı savaş-tırmak istediği ve bu sayede İran'ı da tıpkı Irak ve Suriye örneklerinde olduğu iç savaşta sürüklemek, parçalamak veya en kötü ihtimalle bir rejim değişikliği yaparak kendisi için zararsız hâle getirmek gibi bir arayışı bulunmaktaydı.

ABD'nin bu konuda gerekli inisiyatifi almayacağını düşünen İsrail, 7 Ekim 2023 tarihinden itibaren sözde Hamas'ı ortadan kaldırma bahanesiyle bölgede başlatmış olduğu saldırgan ve yayılmacı politika sayesinde İran'ın bölgedeki vekil güçlerini de güçsüzleştirmeye yönelik bir strateji takip etmiştir. Bu sürecin sonunda Gazze'yi yerle bir eden İsrail, gerçekleştirdiği istihbari operasyonlarla Hizbullah'a büyük zarar vermiş, Suriye'de Esad rejiminin devrilmesiyle İran destekli Şii milisler Suriye topraklarından çıkmak durumunda kalmıştır. Aynı şekilde, Haşdi Şaabi'nin etkisi sınırlandırılmış ve Yemen'deki Husiler de her ne kadar belli bir süre Kızıldeniz ve Babül-

mendep üzerinden belli bir rahatsızlık verseler de Yemen'e yapılan yoğun saldırılarda liderlik makamındaki önemli isimlerini kaybettikten sonra etkisi zayıflatılmıştır.

İran'ın bölgedeki vekil güçlere dayanan güvenlik mimarisinin yıkılmasından sonra 1 Nisan 2024'te Şam'daki İran Konsololuğu'na saldırarak vekalet savaşına son veren İsrail, böylelikle karşılıklı misillemelerin ve 12 Gün Savaşı'nın yolunu açmıştır.

Trump'tan alınan yeşil ışık ile 13 Haziran 2025'te Tahran'ı vuran İsrail, saldırı öncesinde İran içerisinde faaliyet gösteren Mossad ajanları ve İran içinden devşirdikleri iş birlikçiler vasıtasıyla hem üst düzey komutanlara suikast gerçekleştirmiş hem de erken uyarı sistemleri ile hava savunma sistemlerine ve balistik füze bataryalarına sabotajlar gerçekleştirerek İran'ı felce uğratmıştır. Saldırıların başlamasından iki gün sonra toparlanan İran, balistik füzelerle karşılık verse de hava savunma kabiliyetinin çoğunu kaybettiği için İsrail uçaklarına önleme yapamamış ve hava sahasının kontrolü belirli bir süre İsrail'e geçmiştir.

Aslında 12 Gün Savaşı'nda yaşananlar, İsrail'in ABD'yi İran ile savaşa girmesi konusunda ikna edici bir tecrübe olmuştur. Dolayısıyla ABD'nin, Aralık 2025 sonunda İran'da patlak veren sokak protestolarından sonra İran'a yönelik saldırı tehditlerinde bulunması mümkün hâle gelmiştir. Ancak Türkiye ve diğer bazı bölge ülkelerinin de araya girmesiyle savaş ötelenmiştir.

TEKRAR EDEN "SÜRPRİZ" SALDIRI

ABD Başkanı Donald Trump'ın İran'a yönelik tehditlerini yoğunlaştırmasından sonra sürpriz bir şekilde yeniden nükleer müzakerelerin başlaması olumlu bir gelişme olarak yorumlansa da, ABD'nin İran'ı vurmaya yönelik hazırlık olarak algılanan bölgeye tak-

viye deniz unsurları ve uçaklar sevk etmesi aslında muhtemel saldırı tarihinin yaklaştığı şeklinde değerlendirilmiştir.

Pasifik'ten kaydırılarak Umman Denizi'nde konuşlandırılan Abraham Lincoln uçak gemisi görev grubundan sonra Atlantik'te bulunan Gerald R. Ford uçak gemisi görev grubunun da Doğu Akdeniz'e intikal etmesiyle saldırının başlaması için geri sayım başlamıştır. Trump'ın 19 Şubat'ta İran'a kabul edilebilir bir teklif sunmaları için 10 gün süre vermesi ve bu sürenin 28 Şubat'ta doluyor olması hasebiyle, 28 Şubat'ta savaşın başlayabileceği beklentisi oluşmuştur.

Tüm dünya, ABD'nin bölgeye konuşlanmış uçak gemilerinden ve İran'ın çevresindeki ABD üslerinden İran'a yapılacak bir saldırı beklerken, İsrail elde ettiği bir fırsat istihbaratını değerlendirerek; İran'ı saldırının beklendiği istikamet hususunda yanıltmıştır. İsrail bu saldırıda İran Devrim Rehberinin yanı sıra Devrim Muhafızları Ordusu'nun komutanı, savunma bakanı, askeri istihbarat komutanı ve Ayetullah Hamaney'in danışmanlarının arasında bulunduğu 48 üst düzey bürokrat ve komutanı öldürerek, İran'a tıpkı 13 Haziran 2025'te olduğu gibi büyük bir zayıyat yaşatmıştır.

İran'ın Haziran 2025'tekine benzer şekilde İsrail'in saldırısını fark edememesi ve önleyememesi büyük bir istihbarat ve güvenlik zafiyeti olarak görülse de ülkenin defakto yöneticisi ve devrim rehberi olan Hamaney'in korunamamış olmasının hiçbir izahı bulunmamaktadır. Zira Hamaney, İran rejimiyle özdeşleşmiş ve kaybı hâlinde rejim sarsılacağı ve belki de çökeceği kişi olarak görülmekteydi.

İran tüm bu olumsuz tabloya rağmen 12 Gün Savaşı'ndaki reaksiyon süresinden daha kısa sürede kendine gelmiş ve misilleme hakkı kap-

samında başta İsrail olmak üzere bölgedeki ABD unsurlarına ve ABD üssü bulunan veya ABD ve İsrail'in hava unsurlarına hava sahasını açan Körfez ülkeleriyle Ürdün ve Irak gibi bölge ülkelerine de balistik füze ve kamikaze drone saldırıları gerçekleştirmiştir.

İSRAİL'İN SALDIRIDA KULLANDIĞI SİLAH VE MÜHİMMAT

İsrail'in "Kükreyen Aslan" operasyonu olarak isimlendirdiği İran'a yönelik saldırısına ABD de "Destansı Öfke" isimli operasyonla destek vermiştir. Yani her ne kadar savaşı İsrail başlatmış gözükse de ABD güçleri de sürecin başından itibaren sürece dâhil olmuşlar ve İran'a gerçekleştirilen saldırılarda da filen görev almışlardır. Dolayısıyla 28 Şubat sabahı başta Hamaney'in yerleşkesi, cumhurbaşkanlığı, Devrim Muhafızları Ordusu'nun karargâhı, istihbarat bakanlığı, radyo ve televizyon kurumu ve rejime ait diğer bina ve üslerin vurulmasında İsrail'in yanı sıra ABD'nin ateş gücü de yer almıştır.

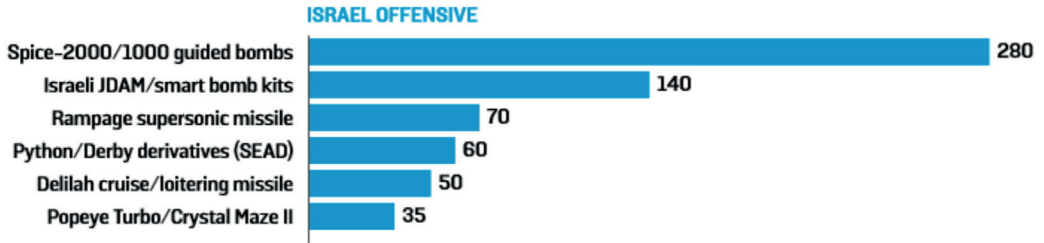
İran'a yönelik saldırı esasen bir hava saldırısı mahiyetinde olduğu için, bu saldırının İsrail'den kalkan F-15, F-16 ve F-35'ler ile ABD'nin savaşın hemen öncesinde İsrail'e destek için gönderdiği bir düzine F-22'den oluşan

toplam 200 uçaktan fırlatılan havadan-yere mühimmatlar, seyir ve balistik füzeleri ile ABD'nin bölgedeki üsleri ile donanma unsurlarından fırlatılan balistik ve seyir füzeleri marifetiyle gerçekleştirildiği anlaşılmaktadır.

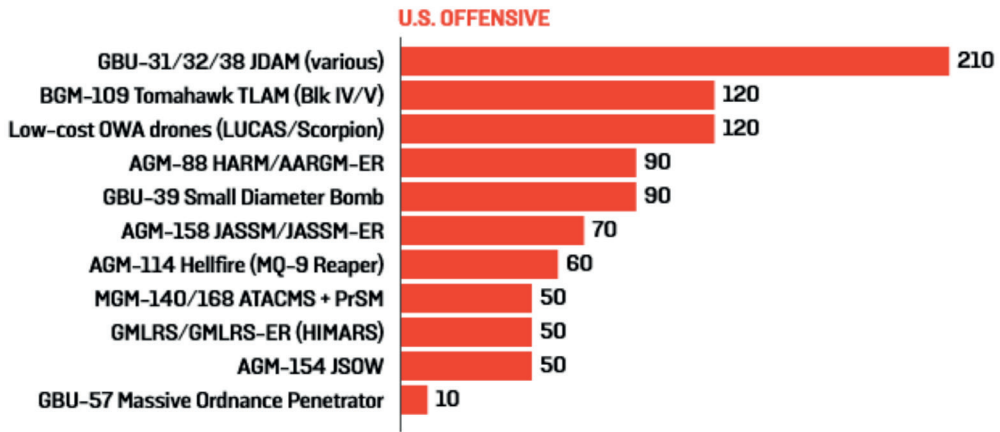
ABD merkezli Payne Enstitüsü'nün savaşın ilk 36 saatinde tarafların saldırı ve savunma amacıyla kullandığı mühimmat durumunu ve ABD'nin mevcut kapasitesi itibarıyla eksilen mühimmatın ne kadar süre içerisinde tamamlanabileceğini ortaya koyan raporuna göre, İsrail'in operasyona katılan uçaklarından; 280 adet Spice 2000/1000 güdümlü bomba, 140 adet JDAM güdümlü kiti ile akıllı hâle getirilmiş muhtelif ağırlıkta bomba (muhtemelen İsrail'in envanterinde bulunan BLU-109/111 ve MK 82/82/84), 70 adet havadan yer hedeflerine karşı kullanılan Rampage süpersonik füze (yaklaşık menzili 150 km), 60 adet havadan-havaya Python (menzil yaklaşık 20 km) yine havadan havaya kullanılan Derby (menzil yaklaşık 100 km) füzeleri ile 50 adet Deliah (yaklaşık menzili 250-300 km) seyir füzesi ve 35 adet Popeye Turbo Crystal Maze II (yaklaşık menzil 200 km üzeri) seyir füzesi olmak üzere 635 bomba ve füzenin kullanıldığı tahmin edilmektedir.¹

İran'a yönelik saldırı esasen bir hava saldırısı mahiyetinde olduğu için, bu saldırının İsrail'den kalkan F-15, F-16 ve F-35'ler ile ABD'nin savaşın hemen öncesinde İsrail'e destek için gönderdiği bir düzine F-22'den oluşan toplam 200 uçaktan fırlatılan havadan-yere mühimmatlar, seyir ve balistik füzeleri ile ABD'nin bölgedeki üsleri ile donanma unsurlarından fırlatılan balistik ve seyir füzeleri marifetiyle gerçekleştirildiği anlaşılmaktadır.

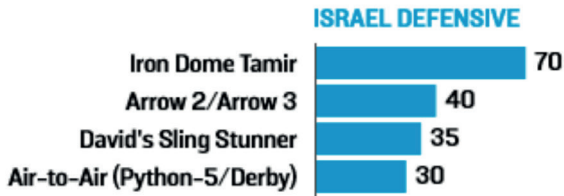
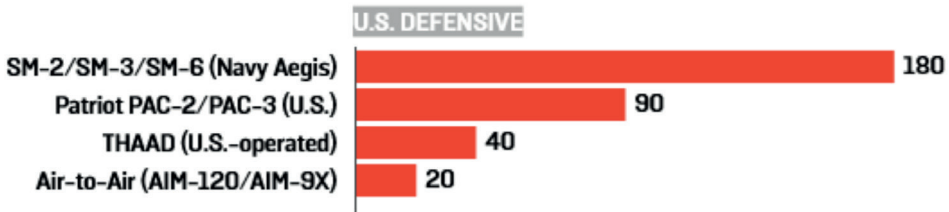
¹ Macdonald Amoah, Morgan D. Bazilian ve Jahara Matisek "The First 36 Hours of War Consumed Over 3,000 U.S.-Israeli Munitions", Foreign Policy, 5 Mart 2026

Şekil 1: İsrail'in İran'a yönelik saldırıda kullandığı mühimmat listesi (Kaynak: Foreign Policy, 5 Mart 2026)

Şekil 2: ABD'nin İran'a yönelik saldırıda kullandığı mühimmat listesi (Kaynak: Foreign Policy, 5 Mart 2026)

Şekil 3: ABD ve İsrail hava savunma sistemlerinin kullandığı mühimmat listesi (Kaynak: Foreign Policy, 5 Mart 2026)

Bazı kaynaklar İsrail'in Tahran'ı 1500 ile 3000 km arasında menzile sahip olan Jericho II balistik füzeleriyle de vurmuş olabileceğini belirtirken, bu konuda İsrail tarafından resmi bir açıklama yapılmamıştır. İran'a yönelik saldırının ABD ile eşgüdümlü olması nedeniyle ABD'nin saldırıda kullandığı değerlendirilen mühimmat bilgisi de aşağıdaki tabloda verilmiştir.

Bunlara ilave olarak, İran tarafından fırlatılan balistik füzeleri ve kamikaze dronlarını önlemek için İsrail'in Demir Kubbe, Davut Sapanı ve Arrow 3 sistemleri ve bölgede konuşlu Amerikan hava savunma sistemleri tarafından kullanılan mühimmat listesi de bilgi olarak aşağıda sunulmuştur.

Payne Enstitüsü'nün raporuna göre savaşın ilk günü ABD ve İsrail'in saldırı ve savunma maksatlı olarak kullandığı mühimmat miktarı toplamda 3000 adet civarında olmuştur. İsrail yaklaşık 500 hedefe angaje olduğu, ABD'nin ise 1000 civarında hedefi vurduğu tahmin edilmektedir.

İsrail ordusunun 6 Mart'ta X hesabından yapılan Hamaney'in öldürüldüğü saldırının görüntülerinin yer aldığı paylaşımında, bu saldırıya 50 uçağın katıldığı en az 50 füzenin atıldığı belirtilmiştir. Dolayısıyla için şansa bırakılmak istenme-

diği, tıpkı 27 Eylül 2024 tarihinde Hizbullah lideri Nasrallah'ın öldürüldüğü saldırıda olduğu gibi sığınak delici mahiyette 1000 ve 2000 lb.lik bombaların kullanıldığı anlaşılmaktadır.

KULLANILAN MÜHİMMAT TÜRLERİNE GÖRE HEDEF ANALİZİ

İsrail'in 28 Şubat'ta İran'a yönelik gerçekleştirdiği saldırı şekil ve içerik itibarıyla 12 Gün Savaşı'ndaki saldırı profilinden farklılık arz etmektedir. Keza 13 Haziran 2025'teki saldırı öncesinde İran içerisinde aktif olan Mossad ajanları özellikle Tahran'daki hava savunma sistemlerini kullanılamaz hâle getirdikleri için İsrail uçakları kolaylıkla İran hava sahasına girmiş ve Tahran semalarında gözükmüştü. Ancak 28 Şubat'taki saldırıda uçakların muhtemelen Irak hava sahasından gelerek İran havasına yaklaştığı ve İran hava sahasına girmeden uzun menzilli füzeler ile hassas güdüm kitleri sayesinde menzilleri uzatılmış ve hedef hassasiyetleri artırılmış akıllı bombalarla hücum geliştirildiği tahmin edilmektedir.

İsrail'in saldırısına bölgedeki gemilerden ve üslerden fırlatılan balistik füzeler ve Tomahawk gibi seyir füzelerinin yanı sıra GBU-39 ve GBU-57 gibi sığınak delici mahiyetteki akıllı bombalarla destek veren

İsrail'in 28 Şubat'ta İran'a yönelik gerçekleştirdiği saldırı şekil ve içerik itibarıyla 12 Gün Savaşı'ndaki saldırı profilinden farklılık arz etmektedir. Keza 13 Haziran 2025'teki saldırı öncesinde İran içerisinde aktif olan Mossad ajanları özellikle Tahran'daki hava savunma sistemlerini kullanılamaz hâle getirdikleri için İsrail uçakları kolaylıkla İran hava sahasına girmiş ve Tahran semalarında gözükmüştü.

ABD'nin katkılarıyla başta Tahran olmak üzere İran genelindeki sonuç ortaya çıkmıştır.

Vurulan hedeflere bakıldığında ise, 12 Gün Savaşı'ndan farklı olarak öncelikle Devrim Rehberi, cumhurbaşkanı, Devrim Muhafızları Ordusu komutanı gibi rejimin liderlerinin ve önde gelen isimlerinin vurulduğu anlaşılmaktadır. Ayrıca rejimin yegâne koruyucu olan Devrim Muhafızları Ordusu'nun komutanları ile karargâhların ve üslerinin de hedef alındığı, böylelikle rejimin destekten mahrum bırakılarak düşmesinin kolaylaştırılmaya çalışıldığı anlaşılmaktadır.

Rejime yönelik saldırıların yanı sıra, İsrail'in belki de en fazla çekindiği balistik füze üretim ve depolama tesisleri ile füze bataryalarının hedef alındığı da görülmüştür. Ancak İran'ın da bu konuda hazırlıklı olduğu ve mobil hâle getirilen füze rampalarının büyük

kısımının saldırılardan saklanarak eldeki imkânlarla İsrail'e yönelik misilleme saldırılarına devam edilmiştir.

Sonuç olarak, İsrail ABD'yi de yanına alarak İran'a saldırmış ve sonu belirsiz bir savaşı başlatmıştır. Tek başına İran ile baş etmesi mümkün gözükmeyen İsrail'in envanterindeki tüm silah ve mühimmatı İran'a karşı kullanmasına rağmen ABD desteği olmaksızın ne İran'da bir rejim değişikliği yapması ne de İran'ın parçalanmasına giden süreci başlatması ihtimal dâhilindedir. Buna rağmen İran içine sirayet eden istihbarat kabiliyeti sayesinde İsrail, İran'ın önemli isimlerini öldürmüş ve muhtelif sabotajlar marifetiyle de İran'ın savaşı uzun süre devam ettirme kapasitesine zarar vermiştir. Savaşın daha ne kadar süreci ve nasıl sona ereceğini ise, kimin hava savunma sisteminin ayakta kalacağı ve kimin füze stokunun yeterli olacağı belirleyecektir. ■